

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 2345/2014-4·
- εναλλακτικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει το αναιρεσίβλητο και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα τόσο της αναιρετικής όσο και της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση των άρθρων 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 15, παράγραφος 1, του ΚΚΣ (νυν άρθρων 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΣΕΕ) από πολλές απόψεις. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν καθόρισε ορθώς την έννοια του όρου «το σήμα» των άρθρων 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 15, παράγραφος 1, ΚΣΕΕ.

- 1) Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε τη σημασία και τις νομικές συνέπειες που έχει ο καθορισμός του είδους του επίμαχου σήματος. Έκρινε εσφαλμένα ότι δεν ασκούσε επιρροή το κατά πόσον το αμφισβητούμενο σήμα είχε καταχωρισθεί ως εικονιστικό σήμα ή ως σήμα θέσεως. Ωστόσο, η διάκριση μεταξύ των διαφορετικών ειδών σήματος ασκεί πραγματική επιρροή στο αντικείμενό τους, καθώς και στον τρόπο χρήσεώς τους. Η χρήση του αμφισβητούμενου σήματος ως εικονιστικού σήματος θα διέφερε αισθητά από τον τρόπο χρήσεώς του εάν ήταν σήμα θέσεως.
- 2) Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν καθόρισε ορθώς το αντικείμενο του αμφισβητούμενου σήματος, αλλά το εξέλαβε και το αντιμετώπισε ως σήμα θέσεως. Το αμφισβητούμενο σήμα είναι εικονιστικό σήμα, εφόσον ζητήθηκε να καταχωρισθεί και καταχωρίστηκε ως τέτοιο, δεν υπήρξε δε κάποια περιγραφή ή αποποίηση ευθύνης περί του αντιθέτου. Η χρήση διακεκομμένων γραμμών και μόνο δεν καθιστά σήμα θέσεως ένα εικονιστικό σήμα.
- 3) Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι η Munich S.L. απέδειξε πραγματική χρήση του σήματός της μέσω της πωλήσεως υποδημάτων που έφεραν στο πλάι δυο διαπλεκόμενες γραμμές. Αυτού του είδους η χρήση θα είχε σημασία μόνον για τη χρήση ενός σήματος θέσεως, αλλά όχι για τη χρήση ενός εικονιστικού σήματος όπως του αμφισβητούμενου.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, L 154, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Tirol (Αυστρία) στις 30 Μαρτίου 2018 — PI

(Υπόθεση C-230/18)

(2018/C 249/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Tirol

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: PI

Καθής αρχή: Landespolizeidirektion Tirol

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, κατά το οποίο όλοι οι πολίτες της Ένωσης είναι ελεύθεροι να αναζητούν απασχόληση, να εργάζονται, να εγκαθίστανται ή να παρέχουν υπηρεσίες σε κάθε κράτος μέλος, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, η οποία, όπως το άρθρο 19, παράγραφος 3, του Tiroler Landespolizeigesetz, LGBl. Nr. 60/1976, όπως έχει εσχάτως τροποποιηθεί με τον νόμο LGBl. Nr. 56/2017, παρέχει τη δυνατότητα σε όργανα μιας αρχής, ακόμη και χωρίς προηγούμενη διοικητική διαδικασία, να λαμβάνουν μέτρα στηριζόμενα στην εξουσία άμεσης εκδόσεως διαταγών και καταναγκασμού, όπως είναι ιδίως το κλείσιμο μια επιχειρήσεως επί τόπου, χωρίς να πρόκειται συναφώς για απλώς προσωρινά μέτρα;

- 2) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ενδεχομένως σε συνδυασμό με τα άρθρα 41 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, υπό το πρίσμα της ισότητας των όπλων και ενός αποτελεσματικού ενδίκου βοηθήματος, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, η οποία, όπως ορίζεται στο άρθρο 19, παράγραφοι 3 και 4, του Tiroler Landespolizeigesetz, προβλέπει υλικά μέτρα στηριζόμενα στην εξουσία άμεσης εκδόσεως διαταγών και καταναγκασμού, όπως είναι ιδίως το κλείσιμο επιχειρήσεως, χωρίς τεκμηρίωση και χωρίς χορήγηση σχετικής βεβαίωσης στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο;
- 3) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ενδεχομένως σε συνδυασμό με τα άρθρα 41 και 52 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, υπό το πρίσμα της ισότητας των όπλων, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, η οποία, όπως ορίζεται στο άρθρο 19, παράγραφοι 3 και 4, του Tiroler Landespolizeigesetz, απαιτεί για την άρση υλικών μέτρων ληφθέντων άνευ προηγούμενης διαδικασίας επί τη βάση της εξουσίας άμεσης εκδόσεως διαταγών και καταναγκασμού, όπως ιδίως το κλείσιμο επιχειρήσεως, αιτιολογημένη αίτηση για την άρση αυτού του κλεισίματος από το πρόσωπο που αφορούν αυτά τα υλικά μέτρα;
- 4) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, σε συνδυασμό με το άρθρο 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, σε σχέση με ένα αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, η οποία, όπως το άρθρο 19, παράγραφος 4, του Tiroler Landespolizeigesetz, αναγνωρίζει, στην περίπτωση υλικού μέτρου καταναγκασμού συνιστάμενου στο κλείσιμο επιχειρήσεως, περιορισμένο από τη συνδρομή συγκεκριμένων προϋποθέσεων δικαίωμα υποβολής αιτήσεως προς άρση του;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Thüringer Oberlandesgericht (Γερμανία) στις
3 Απριλίου 2018 — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH κατά Freistaat Thüringen**

(Υπόθεση C-239/18)

(2018/C 249/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Thüringer Oberlandesgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Εναγόμενο και εφεσίβλητο: Freistaat Thüringen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υφίσταται, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95 ⁽¹⁾, δικαίωμα για πληροφόρηση έναντι επισήμων φορέων, αναφερόμενο αποκλειστικά στη χορήγηση πληροφοριών που αφορούν φυτικά είδη, χωρίς να ζητούνται με τη σχετική αίτηση και πληροφορίες για μια προστατευόμενη ποικιλία;
- 2) Σε περίπτωση που από την απάντηση στο ερώτημα 1 προκύπτει ότι μπορεί να προβληθεί τέτοιο δικαίωμα για πληροφόρηση:
  - α) Αποτελεί επίσημο φορέα εμπλεκόμενο στην παρακολούθηση της γεωργικής παραγωγής, υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 2 (πρώτη περίπτωση), του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95, η αρχή η οποία προβαίνει στον έλεγχο της επιδοτήσεως των καλλιεργητών από πόρους της ΕΕ και, στο μέτρο αυτό, αποθηκεύει δεδομένα των αιτούντων καλλιεργητών, τα οποία αφορούν επίσης είδη (καλλιέργειας);